

Яширин садақа

10:10 / 03.11.2018 2715

Ҳазрати Алининг набираси Али ибн Ҳусайн Зайнулобидин одамлар таниб қолмаслиги учун тунда қиёфасини ўзгартириб, амакиваччасининг уйига келиб, сақада қилиб кетар эди. Амакиваччаси эса ҳар доим: “Али ибн Ҳусайн менга силаи раҳм қилмайди, Аллоҳ уни яхшилик билан мукофотламасин”, дер эди. Али буни эшитар экан, аммо сабр қилиб, садақа қилаётган киши ўзи эканини унга билдирмасди.

Али ибн Ҳусайн Зайнулобидин вафот этгач, амакиваччасининг уйига узоқ йиллар давомида келиб турган садақа тўхтаб қолди. Шунда амакиваччаси ўша одам кимлигини билди. Унинг қабрига бориб, узоқ йиғлади.

Инсоф

Яҳё ибн Аксам айтади: “Халифа Маъмун билан унинг боғида сайр қилдик. У сояда, мен эса офтобда юриб борар эдик. Қайтаётганимизда эса у офтобда, мен сояда юриб келдик. Шунда мен айланиб, қуёш тушиб турган тарафга ўтиб олдим-да, халифани соя томонга ундадим. Аммо халифа: “Бу инсофдан эмас. Боришда мен сояда юрдим, энди қайтишда сен сояда келасан”, деди”.

“Солиҳлар гулшани” китобидан